

บทที่ 479
แก้หนาว หนาวเต็ม 1 ใบ

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ตั้งแต่ครอบครัวลูกมาเป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์เมื่อ 27 ปีก่อน ลูกพูดได้อย่างชัด ถ้อยชัดคำว่า ครอบครัวของเราไปวัดฟังมิสซาทุกสัปดาห์ ไม่เคยขาดเลย ยกเว้นวันที่เราเดินทาง หรือเกิดไม่สบาย หรือมีธุระจำเป็นจริงๆ ซึ่งก็น้อยมากที่จะมีธุระเข้าวันอาทิตย์ พูดง่าย ๆ ครอบครัวของเราให้ความสำคัญในการไปฟัง มิสซาเข้าวันอาทิตย์มากกว่าสิ่งอื่นใดหรือธุระอื่นใด ๆ ทั้งปวง

สำหรับครอบครัวของเรา ซึ่งเป็นครอบครัวคริสตชนใหม่ การไปวัดฟังมิสซา มิใช่แค่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เราต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระศาสนจักร หรือเพราะคาทอลิกต้องไปวัดเท่านั้น แต่เราไปวัดเพราะเรารู้สึกว่า ในช่วงชั่วโมงเศษที่เราอยู่ที่วัด ระหว่างพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เป็นช่วงเวลาที่เราเจ้าประทับอยู่ในตัวเราอย่าง สมบูรณ์ เป็นเวลาที่เราสามารถ “เชื่อม” เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า และเป็นเวลาที่พวกเราลืมเรื่องต่างๆ คงมีแต่พระ เจ้ากับเราเท่านั้น

และทุกพิธีกรรมในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ มีความหมายสำหรับเรามาก ไม่ใช่เพียงแค่การรับศีลศักดิ์สิทธิ์ เท่านั้น ในสมัยโน้นก่อนที่พระศาสนจักรจะรณรงค์เรื่องการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ การฟังพระวาจาของพระเจ้า ช่วงพระสงฆ์เทศน์สอนจึงเกือบจะเป็นโอกาสเดียวที่ฆราวาสจะได้ทราบเกี่ยวกับพระวาจาจากพระคัมภีร์ 27 ปีก่อน ลูก ๆ ของลูกยังเล็กอยู่ แต่ชอบคุณพระเจ้า ลูก ๆ ทุกคน สนใจและตั้งใจฟังพระสงฆ์เทศน์มากในทุก ๆ มิสซา

มาตอนนี้ เทคโนโลยีต่างๆ ก็เป็นประโยชน์เอื้อแก่การเผยแผ่พระวาจาของพระเจ้ามาก เราตื่นเข้ามาถึง เปิด มือถือ ก็สามารถรับฟัง Lectio Divina ที่พระคุณเจ้า พระสังฆราชองค์ที่ลูกรักเคารพมากเทศน์สอน ซึ่งลูกจะฟังเป็น ประจำทุกวัน ไม่เคยขาด แม้ช่วงอยู่ต่างประเทศก็ตาม แล้วก็ยังมีพระสังฆราช พระสงฆ์อีกหลายองค์ ที่มีการเทศน์ สอน ทั้งพระวาจาและเรื่องการใส่ใจภาวนา ฯลฯ ที่พวกเราฆราวาสสามารถรับฟังได้ง่ายๆ เพียงแค่เปิดมือถือเท่านั้น

แต่ลูกก็ยังคิดว่า พิธีกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญมากในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณคือ การเทศน์สอนของ พระสงฆ์ในทุกมิสซา ลูกคิดเองและเชื่อว่าผู้ที่ไปวัดทุกสัปดาห์ทั่วประเทศ น่าจะมีจำนวนมากกว่าผู้ที่เปิดมือถือฟังคำ เทศน์ ดังนั้น การเทศน์ของพระสงฆ์จึงมีความสำคัญมากในการหล่อหลอมให้สัตบุรุษมีความใกล้ชิดสนิทกับพระเจ้า มากขึ้น

วันก่อนมีบทเทศน์จากพระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณในวันอาทิตย์นั้น ที่ลูกฟังแล้วชอบมาก จำมาจนถึงวันนี้

คุณพ่อเล่าว่า มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งไปบอกพระสงฆ์เจ้าอาวาสของวัดที่เขาไปเป็นประจำว่า “คุณพ่อครับ เริ่ม จากสัปดาห์หน้า ผมจะไม่มาวัดอีกแล้วครับ” คุณพ่อก็ถามว่า “ทำไมล่ะ” เด็กหนุ่มคนนั้นตอบว่า “ผมเข้าใจมาตลอด ว่า คนที่มาวัดทุกคนเป็นคนดี แต่ตอนนี้ผมกำลังผิดหวัง ผมทราบมาว่าในคณะนักขบ ก็ชิงดีชิงเด่นกัน ในสภาวัดเอง ก็มีการทะเลาะเบาะแว้ง และวันก่อนผมก็เพิ่งทราบจากเพื่อนอีกคนว่า คนที่นั่นช่างๆ

เราเป็นประจำในวัด ไปแอบมีก็กั ผมนัดหวังมากเลยครับ ผมเลยจะไม่มาวัดอีก” คุณพ่อเจ้าอาวาสฟังด้วยความเข้าใจ พุดกับเด็กหนุ่มคนนั้นอย่างใจเย็นว่า “ไม่เป็นไร พ่อเข้าใจ แต่ก่อนที่เธอจะไม่มาวัดอีก พ่ออยากให้เธอทำอะไรสัก อย่างวันนี้” “อะไรหรือครับ” “พ่ออยากให้เธอนำแก้วใบหนึ่ง ใส่ น้ำให้เต็มปรี และให้เธอเดินรอบวัดสามรอบ โดยไม่ ให้ น้ำหกแม้แต่หยดเดียว แล้วเธอค่อยมาหาพ่ออีกที” “ได้ครับคุณพ่อ” เด็กหนุ่มคนนั้นไปหาแก้วน้ำมาใบหนึ่ง ทำตาม ที่ พระสงฆ์สั่ง และเมื่อเขาสามารถเดินรอบวัดสามรอบโดยไม่ได้นำน้ำหกแม้แต่หยดเดียว เขาก็ดีใจมาก กลับไปหา พระสงฆ์เพื่อจะรำลา

“เป็นยังงั น้ำหกบ้างไหม?” “ไม่หกสักหยดเลยครั้ คุณพ่อ” “ดีมากเลย ไหนบอกพ่อมาซิ เธอทำอย่างไร น้ำ จึงไม่หกสักหยด” “ผมเดินด้วยความระวังอย่างมากครั้ และจ้องมองที่แก้วน้ำตลอดทุกย่างก้าวที่ผมนเดินครั้” “แล้ว เธอเห็นกองหินที่อยู่ข้างถนนในวัดไหม?” “ไม่เห็นครั้” “เธอเห็นโองंबัวที่ไม่มีดอกบัวบานไหม?” “ไม่เห็นครั้” “แล้ว เธอเห็นรอยแยกบนฟุตบาธหน้าห้องน้ำไหม?” “ไม่เห็นครั้” “ทำไมเธอไม่เห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้ง ๆ ที่มันอยู่ใน บริเวณรอบ ๆ วัดของเราทั้งหมด” “ก็เพราะผมตั้งใจจ้องแต่แก้วน้ำที่มีน้ำเต็มปรี กลัวน้ำจะหก ก็เลยไม่ได้สังเกตเห็น สิ่งต่าง ๆ ที่คุณพ่อพุดถึงเลยครั้”

“นั่นนะสิ พ่อหนุ่ม ในทำนองเดียวกัน เวลาเรามาวัด ความตั้งใจ ความสนใจของเราทั้งหมดควรอยู่ที่องค์ พระเยซูเจ้า เรามาถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็จะเป็นเช่นเดียวกับที่ เธอตั้งใจ สมาธิอยู่ที่แก้วน้ำ น้ำเต็มใบนั้น เธอจะไม่เห็นความบกพร่อง ความรุงรังของสิ่งต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่เธอไม่ เห็นกองหินดินทรายหรือรอยแยกบนฟุตบาธ”

พระสงฆ์ผู้เทศน์สอนเรื่องนี้ ในวันนั้นไม่ได้เล่าต่อว่าหลังจากการเดินถือแก้วน้ำ น้ำเต็มในวันนั้นแล้ว เด็ก หนุ่มคนนั้นยังจะทิ้งวัดหรือตัดสินใจกลับมาวัดเหมือนเดิมหรือไม่ แต่สำหรับลูก เรื่องราวของเด็กหนุ่มคนนี้ตรงกับ ประสบการณ์ชีวิตจริงที่ลูกได้ค้นพบด้วยชีวิตของตัวเอง ลูกชอบมาก ตั้งใจจะไปขอบคุณคุณพ่อหลัง พิธี แต่บังเอิญ คุณพ่อไม่ได้ออกมายืนที่หน้าวัดหลังมิสซา ลูกจึงได้แต่ขอบคุณคุณพ่อในใจ

คำเทศน์สอนของพระสังฆราช พระสงฆ์ ก็เหมือนกับการหว่านเมล็ดพืชจริง ๆ อยู่ที่เรจะทำตัวเป็นดินชนิด ไตหลังจากได้รับการหว่านเมล็ดเหล่านั้นแล้ว

**“ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขากำลังหว่านอยู่นั้น
บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด
บางเมล็ดตกบนพื้นหินที่มีดินเล็กน้อย ก็งอกขึ้นทันที เพราะดินไม่ลึก
แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ก็ถูกเผาและเหี่ยวแห้งไปเพราะไม่มีราก
บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้นหนามก็ขึ้นคลุมไว้ ทำให้เหี่ยวเฉาตายไป
บางเมล็ดตกในที่ดีดี จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง
ใครมีหูก็จงฟังเถิด” มัทธิว 13:3-9**

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดนนี้

www.moving-themountain.com

